

viist sig ogsaa ved denne Leilighed, at man kun derved har opnaaet det Resultat, man vilde opnaae, ved at tage de Punkter med, som kunde tjene til Niemed, og derimod lade de andre blive liggende. Man har sagt, at jeg som Minister havde stiftet Overbeviisning om, hvad der var rigtigt, at jeg som Minister havde indbragt Lovudkastet af et andet Indhold end det, som jeg havde fundet gavnligt som Folkethingsmand at anbefale, og man har ligeledes sagt, eller i alt Fald meget stærkt antydet, at Grunden, hvorfor jeg saaledes havde forandret, hvad jeg fra først af havde anseet for rigtigt, var den, at bringe et Offer til et stort Parti, som jeg ganske vist erkjender og taknemlig erkjender har støttet det Ministerium, hvoraf jeg har havt den Ære at være Medlem, og som jeg ligeledes skal give min Anerkjendelse og være taknemlig for den overordentlige Resignation, det har udviist; men jeg tør paaberaabe mig den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (R. E. Larsen), som har været saa god paa en Tid, da det kunde have Interesse, at undersøge Paterniteten til dette Lovudkast — jeg tør paaberaabe mig hans Vidnesbyrd om, at jeg allerede i August Maaned f. A. til det daværende Indenrigsministerium indsendte et Forslag, aldeles overensstemmende i dette Punkt, angaaende Klassedeling i Halydele, med det, som jeg senere indbragte som Minister, med Anmeldelse om, at jeg agtede, forsaavidt Ministeriet vilde deri støtte mig, at indbringe som Folkethingsmand et saadant Lovforslag. Jeg havde altsaa allerede dengang erholdt den Overbeviisning, at man kunde foretage Klasse- delingen saaledes som jeg senere har foreslaaet at indrette den. Man har ligeledes sagt, at det var saameget mere ubegribeligt, at jeg vilde gjøre den Forandring i Lovudkastet, gaae bort fra Femtedelen og over til Halvdelen, som dette kun var foreslaaet af eet Medlem i Udvalget, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Vindahl); men man har undladt at tilføie, at Forslaget om Halveringen, der ganske vist oprindelig udgik fra dette ærede Medlem i Udvalget, blev tiltraadt af samtlige øvrige Medlemmer af Udvalget, forsaavidt det blev stillet som subsidiairt Forslag af det hele Udvalg, saa

at Forslaget altsaa allerede var adopteret af mig i forrige Session, og at jeg allerede dengang var kommet til Overbeviisning om, at det indeholdt den tilstrækkelige Betryggelse, som det var og er min Hensigt gennem Klasse- delingen at skaffe den større Formue og Egen- domsmændene i Communen. Jeg troer saaledes, at det dog maa være klart, at den Over- beviisning, som jeg i den Henseende har havt som Minister, var kommen tidligere tilstede end til den Tid, jeg havde den Ære at beklæde denne Post. Naar jeg imidlertid dengang ikke fandt det rigtigt at tiltræde det af det ærede Medlem for Skanderborg (Vindahl) stillede Forslag som det principale, men kun som det subsidiaire, da var Grunden dertil simpelt hen den, at jeg ansaa det, som jeg anseer det endnu, for at være af høieste Vigtighed for Kjøb- stadcommunerne, at Loven kom ud, og at den daværende Indenrigsminister med Bestemthed havde erklæret, at han ikke vilde gaae videre end til den samme Deling, som Loven for Land- kommunerne havde indført. Denne Deling støttede sig til den i sin Tid vedtagne Dags- orden i Landstthinget, hvori der dog, saavidt jeg mindes, kun blev nævnt, at naar man ønskede en ny Communallov for Kjøbstæderne, da skulde den hvile paa samme Grundlag som den for Landet, men naaget dette er fortolket og opfattet saaledes, som om derved forstodes, at Kjøbstadcommunerne Valglov skulde i alle Henseender være overensstemmende med Valg- loven for Landet, troer jeg dog virkelig ikke, at dette har været den egentlige Betydning af denne Dagsorden. Jeg troer ikke, at det har været Meningen, at man vilde udstrække det, som unægtelig var Principet i Valgloven for Landcommunerne, til Udvikling af Principets enkelte Momenter. Om man gjør Klasseind- delingen efter $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ af de høiestbeskattede Vælgere, hører aldeles ikke med til det Prin- cipielle i Valgsystemet, saaledes som dette er vedtaget i Loven af 22de Marts 1855; det forekommer mig, at man derefter kun vil en Deling af Vælgerne efter Valgretten, og at det er deri, at den principielle Forffjellighed bestaaer mellem dette System og de andre Systemer, der have været foreslaaede, og som gaae ud paa et almindeligt fælles Censussystem.